

Na iiezelu Palmarum.

Knēs Jēsus! daj, aby my bē nad twojim dlymoskim ponizēnim nēpogorſchowali, ale na twoju Božu kſchaſnosc̄ glēdali, fo-
taruž ty teke we twojom nejdlymſchem ponizēniu ſjawił by, a ſchi-
teje ſameje dla ſa Božejo byna a naſchego humožnika žaržali,
a naſchu ſbožnoſc̄ jano pſches tebe pſtali. Amen!

Naſch Knēs a humožnik Jēsus Kriſtus! možo ſa jadnym
dwojakim ſchtandom hobmýſlonu hordowasch, roſmēj ſa
tym ſchtandom jago ponizēna, a ſa tym ſchtandom jago
pohuſcheňa, ačko ſ. Pawoł (Fil. 2, 6—11) wot togo žejo:
„Won ponizh ſam bē. Dogodla jo teke Bog
jago huſh ej ſchogo pohuſchyl.“ Ten ſchtand jago
ponizēna hobſtojascho we tom, až won ſtwoju połnu Božu
kſchaſnosc̄ na chylu wotpołożyl a ſlužabniſki ſchtalt na
bē weſek jo. Ten ſchtand jago pohuſcheňa pač bēſcho, až
won te naſchogo dla na bē weſete ſlaboſczi wotpołożyl, a
ſtwoju Božu kſchaſnosc̄ ſaſej nałožysch chopił jo. Lez
rownož nēto ten ſchtand jago pohuſcheňa po tom ſchtanze
jago ponizēna pſchisheł jo, ga jo won weto tež we ſtwo-
jom ponizēniu ſnamenja ſtwojeje Božeje kſchaſnosczi wot bē
dał (Matth. 9, 2—5. Marc. 4, 39. 7, 34. Luc. 18, 42.)

Rowno pač, ačko to ſlyhízo togo nēbja zefo k wjazo-
ru, perwej nēzli wono zo domk hysch, na nejbŷtſchnejschem
ſwēſchi, tač jo tež Jēsus, to ſlyhízo teje pſchawdosczi na
wjazor ſwojego drogego žyweňa woſebne ſnamenja ſwojeje
Božeje kſchaſnosczi dał wizesch. Pſchet o krotko pſched